

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. december 2014
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Anne Ruberg
Sagsnr.: 2014-0030-2809
Dok.: 1403842

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 222 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. november 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mette Frederiksen

/

Henrik Hjort Elmquist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 222 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere artiklen ”Groft uansvarlige chefer undgår karantænesager”, bragt i Børsen den 19. november 2014, samt oplyse, om ministeren vil ændre loven, således det bliver muligt at blive idømt konkurskarantæne for den personkreds, der har været i ledelsen for en længere periode end den nuværende, hvor det kun gælder ledelsen det seneste år forud for konkursen, så det sikres, at det ikke blot er stråmænd, der idømmes konkurskarantæne.”

Svar:

I den artikel, der henvises til i spørgsmålet, peger advokat Bo Vadt Christensen på, at det er et problem, at konkurslovens regler om konkurskarantæne kun giver mulighed for at pålægge den personkreds, der har været i ledelsen inden for det seneste år, konkurskarantæne.

Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at det fremgår af konkurslovens § 157, stk. 1, at der efter kurators begæring kan pålægges den, der senere end 1 år før fristdagen har deltaget i ledelsen af skyldnerens virksomhed konkurskarantæne, hvis det må antages, at den pågældende på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed. Såfremt skyldneren var under tvangsopløsning, da konkursen indtrådte, regnes fristen på 1 år fra dagen for beslutningen om tvangsopløsning.

Spørgsmålet om, hvilken personkreds som bør kunne pålægges konkurskarantæne, blev forud for lovforslagets fremsættelse overvejet af Konkursrådet og Justitsministeriet.

Konkursrådet bemærkede i den forbindelse bl.a., at en person, der leder et selskab, typisk en vis tid i forvejen vil kunne forudsige, at selskabet vil gå konkurs. Det vil derfor være nødvendigt, at reglerne om konkurskarantæne ikke blot omfatter personer, der leder selskabet på det tidspunkt, hvor selskabet tages under konkursbehandling, men også personer, der i en vis tid forud herfor har ledet selskabet. I modsat fald ville en person kunne undgå at blive omfattet af reglerne ved at udtræde af ledelsen kort tid før selskabets konkurs.

Konkursrådet foreslog på den baggrund, at reglerne om konkurskarantæne skulle omfatte personer, der inden for det seneste år før fristdagen har været medlem af ledelsen i selskabet. Konkursrådet bemærkede i den anled-

ning, at man var opmærksom på, at en sådan fast etårsfrist indebærer, at reglerne vil komme til at omfatte personer, som ikke bør pålægges karantæne, og at der omvendt vil være personer, som falder uden for reglerne, selv om de pågældende for så vidt har handlet på en måde, som i øvrigt kunne begrunde, at de pålægges karantæne.

Samlet set var det Konkursrådets opfattelse, at en fast tidsfrist giver færre ulemper end f.eks. en mere skønsmæssig vurdering. Hertil bemærkede Konkursrådet, at det vil være sjældent, at en person, der som medlem af ledelsen gennem groft uforsvarlig forretningsførelse har medvirket til, at andre har lidt tab, ikke fanges af regelsættet. Det vil forudsætte, at den pågældende person udtrådte af ledelsen, fordi den pågældende forudså, at selskabet ville gå konkurs med en fristdag, der lå mere end et år ud i fremtiden. I en sådan situation, har det formodningen imod sig, at den pågældendes forhold har sammenhæng med konkursen.

Justitsministeriet var grundlæggende enig i Konkursrådets synspunkter, og det er min opfattelse, at der med den gældende etårsfrist i konkurslovens § 157, stk. 1, er fundet den rette balance.